

AZ ÖLÉBEN ÉN

Znajkay Zsófia

Szereplők:

Tihamér – Jankovics Péter

Anya – Vasvári Emese

Apa – Laboda Kornél

Bojana – Piti Emőke

Rendező: Znajkay Zsófia

1. Jelenet

APA ANYA és TIHAMÉR a nappaliban. APA és ANYA szemben ül a TIHAMÉRRAL. TIHAMÉR öt éves.

ANYA Nahát akkor boldog születésnapot, Tihamér.

APA Boldog születésnapot.

Mereven mosolyognak, csönd.

TIHAMÉR Könyörgök.

Hosszú csönd.

ANYA Nagyon szeret ám anya. Egy olyan kis okos, bölcs kisfiú vagy. Látszik azon az okos tekinteted. Olyan kis okos.

APA Kisfiút akartunk.

ANYA Én hat gyereket akartam. Kislánykorom óta. Három fiú, három lány. Gábor, Viktor, Dániel, Gabriella, Viktória, Daniella. És akkor vacsoraidőben csak azt kellett volna kiáltani, hogy GABI! VIKI! DANI! És mind szaladt volna haza.

APA Bolondos.

ANYA De ugyanolyan szívesen maradok itthon veled is. Semmivel sem kevésbé. Nem leszek újságíró! Itthon maradok, Tihamér, mindig is anya akartam lenni. Már kislánykoromban. Én. Anya.

APA *Tihamérnak szórakozottan* Mókuska.

ANYA Olyan öröm nézni, ahogy órákig elvagy magadban, és teljesen elveszel a saját kis világodban, sokszor órákig!

APA Hehe.

ANYA Én vagyok a leganyább anya a világon. Annyira anyás anya vagyok, Tihamér, kicsikém, én anya vagyok. Anya. Anya. Anya. *Talán elénekli a heppi börszdejét úgy, hogy minden szó helyett azt énekli, hogy "anya" Anya.*

TIHAMÉR Anya.

ANYA Mindig is anya voltam. Már kislánykoromban is anya voltam, hát Tihamér! Hát anya voltam, nem igaz, Misu?

APA Nem ismertelek, de sokszor mégis, mintha ismertelek volna.

ANYA Jobban emlékszem a gyerekkori történeteidre, mint te, te kis kukac.

APA Hehe.

ANYA Anya itt van, kicsikém. Itt van anya, itt van anya.

APA Itt vannak a Galináék!

ANYA Jaj, de jó, hát engedjük be őket! Boriszek is jöttek!

APA Mennyi felnőtt!

ANYA Sziasztok! Hát sziasztok!

A felnőttek háta látszik, valamit egymás között összebújva megbeszélnek, aztán kifordulnak mostantól senki nem néz direkten Tihamérra, csak a felnőttek egymásra

ANYA Öröm öt elnézni, ahogy órákig elvan magában, és teljesen elveszik a saját kis világában, sokszor órákig is!

APA Hehe.

ANYA Itt van anya, itt van anya.

APA Hehe.

A felnőttek megint összedugják a fejüket, és megbeszélnek valamit, majd megint kifordulnak, de nem néznek Tihamérra.

ANYA Szeret anya.

A felnőttek megragadják Tihamért, fölemelik, és viszik. Apa és anya papírbábuk módjára élettelenül és mereven, lassan és robotikusan, de mégis lendületesen és derűsen integetnek, ahogy Tihamér távolodik. A felnőttek beteszik egy autó hátsó ülésére, és rázárják az ajtót. A felnőttek is beülnek a kocsiba, előre. Tihamér a hátsó ablakon keresztül tiszta erővel dörömböl, tiszta erőből üvölt, de fokozatosan egyre halkul és erőtlenedik a hangja és a keze, egyre inkább csak lefojtottan, szinte suttogva hallatszik a hangja. Minél nagyobb erőt fektet az ordibálásba, annál halkabban. Lehet, hogy a végén már csak feliratban olvasható.

TIHAMÉR Apa! Anya! Nem akarok elmenni! Nem akarok elmenni! Ne engedjétek, hogy elvigyenek! Apa! Anya! Félek! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Félek! Anya! Ne engedjétek, hogy elvigyenek, ne engedjétek, hogy elvigyenek, ne engedjétek, hogy elvigyenek! Nem akarok elmenni! Anya! Anya! Félek! Anya! Félek! Anya, nem akarok

elmenni! Nem akarok elmenni! Nem akarok! Anya! Anya! Félek!
Apa! Anya! Nem akarok elmenni! Ne engedjétek, hogy elvigyenek!
Félek! Könyörgök! Anya! Könyörgök! Anya! Kérlek ne engedjétek,
hogy elvigyenek! Anya, könyörgök! Anya, könyörgök! Könyörgök
anya! Kérlek! Kérlek! Kérlek! Kérlek, Kérlek, Könyörgök! Anya!
Kérlek, ne engedd, hogy elvigyenek, anya! Anya! Kérlek! Anya,
kérlek, ne engedd, hogy elvigyenek, anya, kérlek ne engedd! Nem
akarok elmenni! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya!
Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya!
Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya!
Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya! Anya!

Sötét

2. jelenet

Sötét, csönd

TIHAMÉR *halkan, mintha vigyázna, hogy föl ne ébresszen valakit Anya...
csönd Anya...*

APA *halvány olvasólámpát kapcsol. ANYA és APA franciaágyban, TIHAMÉR az
ágy mellett áll pizsamában*

APA *suttogva* Mi van Mókuska?

TIHAMÉR *pityeregve, suttogva* Anya, azt álmodtam, hogy elvittek más felnőttek, és örökre elvittek, és apa meg te integettetek, és olyanok voltatok, mint egy papírmesében, egy olyan papíros mesében, mint a...láttunk egy olyan mesét a múltkor a tévében, ahol a mesében mindenki olyan papírból volt kivágva, de mozgott. Néha vannak olyan mesekönyvek, amik úgy kinyílnak, és papírból van benne a mese, és kinyílnak, és mozognak. Lehet, hogy papírból.. vagyis, lehet, hogy zsinórról úgy... lehet lógatni, és úgy tud integetni, itt meg itt úgy össze van... kapcsolva, de külön van a kezének ez a része, meg ez a része, meg a lábának ez a része, meg ez a része, de össze van úgy... kapcsolva. Egy ilyen papír... bábu. Csak éltetek, és ti voltatok.

ANYA *álmában* Misa, ez nem jó, hogy a Hamu mindig átjön.

APA *Tihamérnak* Jól van, Mókuska.

TIHAMÉR Tudod, hogy milyen ilyen papírbaba?

APA Mondjuk. Félelmetes volt?

TIHAMÉR Nagyon.

APA Jól van.

Csönd

TIHAMÉR Itt aludhatok?

Csönd

APA *Anyához* Itt aludhat?

ANYA Hát ezt most tényleg nagyon köszönöm Misa, hogy így kezelted.
Sértetten nevet

Csönd

TIHAMÉR Bocsánat, csak nagyon félelmetes volt.

ANYA Tihamér, miért csinálod ezt? Mondtam már, hogy ez rossz. Ha rosszat álmodsz, nyugodj meg, ez csak egy álom volt, itthon vagy, nyugodj meg, és fekjüdj vissza. Nem lehet így élni, hogy minden éjszaka rád kell számítani. Zavarsz minket.

TIHAMÉR De anya...

ANYA Nem anya, nem anya, anya alszik. És anyának élete van a férjével, aki egész nap dolgozott. Na, gyere ide, adj egy pusztit, és menj lefeküdni.

TIHAMÉR De visszajössz velem az ágyba?

ANYA Ne erőszakoskodj, babuka, megbeszéltük ezerszer, hogy nem jössz át éjszaka, van saját ágyad. Arra való, hogy abban aludjál.

TIHAMÉR Anya... *sír*

Szünet, amiben Tihamér sír

APA Szerintem most már hadd aludjon itt, most már úgyls... *mutatja* És majd reggel megbeszéljük, jó? Na, jöjjön ide a Tihamér, gyere Hamu.

TIHAMÉR ügyetlenül és talán valamit le is verve bebújik a franciaágyba az apa felől, óvatosan a két szülő közé. Sötét. Hosszú csönd.

ANYA Ezt tényleg köszönöm, hogy így megoldottad.

Csönd

ANYA Van neki saját ágya. Soha nem fogja megtanulni, hogy ott aludjon. Most is azért jár át, mert te mindig engeded.

Hosszú csönd.

ANYA *Suttogva* Ezer éve nem szerelmeskedtünk.

APA Mostmár úgyls csináltuk volna.

ANYA Azért nem, mert folyamatos görcsben vagyunk, hogy mikor jön át.

Hosszú csönd.

APA Úgyls későn jöttem haza.

ANYA Arról aztán nem is beszélve.

Hosszú csönd.

APA Majd reggel megbeszéljük.

Csend

ANYA De neked ez jó, hogy így átjárogat? Csak én akarom, hogy a saját ágyában aludjon?

Csend

APA Szerintem engem kevésbé zavar, de értem, hogy téged zavar.

Hosszú csend

ANYA Már bocsánat, hogy megkérdézem, de téged miért zavar kevésbé? Miért egyedül az én ügyem ez?

TIHAMÉR Többet nem jövök át, megígérem, csak még most hagy aludjak itt.

APA Jó, ezt...

ANYA Ezt már mintha hallottam volna, Tihamér.

APA *anyának* Jó, ezt nem kell komolyan venni...

ANYA Mintha pont tegnap hallottam volna! Nahát! De érdekes! Pont te mondtad! Pont nekem! Pont itt!

APA Jó, ezt csak úgy...

ANYA De ne csak úgy, de ne csak úgy mondja! Mióta lehet hirtelen már dolgokat “csak úgy” mondani? Miért mindig én vagyok a gonosz?

Hosszú csend.

ANYA Misa.

Hosszú csend.

APA Aludjunk.

alszanak

3. Jelenet

TIHAMÉR és BOJÁNA , reggel, Tihamér ágyban, Bojána teát főz, Tihamér rágyújt.

TIHAMÉR A múltkor arra gondoltam, hogy engem nem tudna megkísérteni az ördög, mint Faustot vagy Dantét.

BOJÁNA Na?

TIHAMÉR Mert nem lenne velem alkualapja. Mert, tudod: leszarom az életet.

BOJÁNA Ja, ja, ja.

Nevetnek, Tihamér megcsókolja Bojánát

TIHAMÉR De most álmomban lehet, hogy mégis megkísértett és lekötött valami dealre, mert egyrészt kurvára fáj a derekam, másrészt itt vagy.

BOJÁNA Áh, tehát ez az egész ördögös kép tulajdonképpen egy nagyon ékesszóló módja annak, hogy elmondd, hogy ma az átlagosnál jobban fáj a derekad.

TIHAMÉR Igen.

BOJÁNA Vettél be fájdalomcsillapítót?

TIHAMÉR Naná.

BOJÁNA Kötnél rossz dealt is?

TIHAMÉR Rossz... hogy?

Csend

BOJÁNA Odaadnád a faszodat?

TIHAMÉR Miért cserébe?

BOJÁNA Mondjuk azért, hogy többé ne fájjon a derekad.

TIHAMÉR Nem.

BOJÁNA Jó. Odaadnád az én... seggemet?

TIHAMÉR Hát nézd, őszintén: ha lenne segged, odaadnám.

BOJÁNA Bizonyos nadrágokban van.

TIHAMÉR Lehet, hogy valaki már megkötötte ezt a dealt a seggedre a múltban.

BOJÁNA Anyám.

TIHAMÉR Sajnálom, de tényleg nincs segged. Lábaid vannak, gyönyörű lábaid, egyébként, és aztán a lábaid teteje van. És aztán hát.

BOJÁNA Tényleg odaadnád? Képes lennél?

TIHAMÉR Hát, már ne is haragudj, de: – soha többé fájdalom, illetve: – a segg nélkül is vonzó csaj bizonyos nadrágokban látható segge... *mutatja, hogy eldőlt a mérleg*

BOJÁNA Végülis fair.Odaadnád a tehetségemet?

TIHAMÉR Nem.

BOJÁNA Haboztál!

TIHAMÉR Gondolkodtam.

BOJÁNA Odaadnád a tehetségemet is, te mocskos kis geci. A seggemet, és a tehetségemet!

TIHAMÉR Nem adnám oda a tehetségedet, nyugododtan nyugodj meg.

BOJÁNA De. Láttam.

TIHAMÉR Szegény kis Bojka, ahogy tehetség nélkül bóklászik a világban. Most valamiért a kis gyufaáruslányt látom magam előtt, ahogy a kis kendőjét maga köré vonja a havas éjszakai utcán.

BOJÁNA Úgy is boldogulnék.

TIHAMÉR Jaj, de szomorú kép.

BOJÁNA Boldogulnék, csak valaki adjon egy segget.

Csönd

BOJÁNA Na jó, és ezt figyeld: soha többé fájdalom... VISZONT: valahol valaki a világban meghal.

TIHAMÉR Ki?

BOJÁNA Egy ember.

TIHAMÉR Honnan tudom, hogy nem én leszek az?

BOJÁNA Te, te, te, mindig csak te. Végülis lehetsz te, de ennek az esélye hatmilliárd az egyhez.

TIHAMÉR És, hogy nem te.

BOJÁNA Valószínűtlen.

TIHAMÉR Te vagy valószínűtlen.

BOJÁNA Mondjuk egy balesetben halna meg. Vagy csak holtan esik össze. Semmi szenvedés.

TIHAMÉR Jézusom, ki vagy te most?

BOJÁNA Én vagyok... az erő... része, mely örökké rosszra tör, és jót mível.

TIHAMÉR A sátán vagy!

BOJÁNA Csss!

TIHAMÉR Istenem!

BOJÁNA Ó már nem a te istened!

TIHAMÉR A legrosszabbul megírt sátán vagy!

BOJÁNA Most már késő, ebben a stílusban indultunk, megidéztél, hát felelj!

TIHAMÉR Soha többé fájdalom...

BOJÁNA De valahol... valaki... meghal...!

TIHAMÉR Ha én mondom meg, hogy ki, akkor oké.

BOJÁNA Ha te mondhatnád meg, belemennél?

TIHAMÉR *Bólint*

BOJÁNA Wow.

TIHAMÉR *Bólint*

BOJÁNA Wow.

TIHAMÉR *Bólint*

BOJÁNA Wow. És ki?

TIHAMÉR Anyám.

BOJÁNA Wow!

TIHAMÉR Igazából ez nem is fair, mert anyám halála is olyasmi, amit kérnék az ördögtől.

BOJÁNA Ez egy nagyon furcsa első randi.

TIHAMÉR Oviban volt egy ilyen álmom, hogy a fekete macskánk, akit úgy neveztem én el, hogy Macsi – az udvaron van egy ketrecben. Ilyen függőleges rácsokkal, mint a rajzfilmekben, tudod. És látom, hogy átférne a rácsokon a feje. És ha a feje, akkor ugye az egész teste. És nagyon szomorú vagyok, hogy ebben a ketrecben van, és ki akarom szabadítani, benyúlok érte, megpróbálom áthúzni a fejét a rácsokon, de ahogy húzom ki, látom, hogy megfojtottam - meghalt. Én öltem meg. És reggel tudtam, hogy ezt soha nem mondhatom el anyának, hogy ezt álmodtam, mert akkor nem engedné többé, hogy Macsival játsszak. Iszonyatos büntudatom volt. Pedig tudtam, hogy én nem ölném meg Macsit a valóságban. De azt is tudtam, hogy anyám nem hinné el.

BOJÁNA De mit szimbolizál az álomban a macska?

TIHAMÉR Valamit, amit megölök, pedig szeretni kéne.

BOJÁNA Anyádat?

TIHAMÉR Nem tudom. Valahogy nem hiszem. Anyám nem olyan, mint egy macska. Egyszer pontosan rájöttem, milyen állat lenne, tudod, mi lenne? Pók.

BOJÁNA Derűs megállapítás lehetett.

TIHAMÉR Most mi van?

BOJÁNA Semmi, ne pattogj már.

TIHAMÉR Jól van!

BOJÁNA Nem tudom.

TIHAMÉR Jól van.

BOJÁNA Utálok, amikor az anyádról beszélsz. Kiráz tőle a hideg.

TIHAMÉR Sajnálom, ez az anyám.

BOJÁNA Tudom.

TIHAMÉR Ez az életem, ebből származik a történetanyagom, nem tudok mást mesélni, ez vagyok, ez van.

BOJÁNA Tudom. Csak megváltozol, amikor róla beszélsz. Túl sok.

TIHAMÉR Sok.

BOJÁNA Ijesztő vagy, amikor róla beszélsz.

TIHAMÉR Ijesztő vagyok.
BOJÁNA Azt akarod, hogy meghaljon?

Hosszú szünet.

TIHAMÉR Azt.

Csöng a telefon, BOJÁNA fölveszi, hallgat

BOJÁNA Anyád meghalt.

Hosszú csönd.

TIHAMÉR Mi?

BOJÁNA Meghalt anyukád.

TIHAMÉR Dehát... Hogyan? Mikor?

Hosszú csönd

TIHAMÉR És ilyenkor... Most oda... Menjek? Hova? Vagy...

BOJÁNA *a telefonba* Hol van? *Hallgat* Otthon.

TIHAMÉR És meghalt?

BOJÁNA Igen.

TIHAMÉR Van... Értelme odamenni?

Csönd

TIHAMÉR Menjünk.

Sötét

4. Jelenet

Tihamér és Bojána az utcán, be akarnak szállni a kocsiba, de egy ember épp kerékbilincset tesz rá

TIHAMÉR Hé... Hé...

PARKOLÓŐR Engedély nélkül parkolt – hivatalos intézmény kijáratánál. Nagyon veszélyes lehet, ha itt parkol.

TIHAMÉR Akkor máris elvinném innen az autót. Nem láttam sehol kiírva, hogy itt nem lehet parkolni.

BOJÁNA *körülnéz* Mivel nincs is sehol kiírva.

PARKOLÓŐR És azt látja valahova kiírva, hölgyem, hogy ide kell parkolni?

TIHAMÉR De ha most idelakatolja az autót, akkor itt marad a rossz helyen.

PARKOLÓŐR Hogy el ne vihesse, és aztán azt mondja, hogy nem is parkolt itt.

TIHAMÉR De nem érti, hogy most bizonyította be, hogy egyáltalán nem baj, ha itt van az autóm? Nyilván ha zavarna itt valakit, akkor azt akarnák, hogy ne álljon itt. De maga most kerékbilincset tesz rá, hogy itt maradhasson. A rossz helyen.

PARKOLÓŐR Erre azelőtt kellett volna gondolnia, uram, hogy szabálytalanul parkolt.

TIHAMÉR Nézze...

BOJÁNA Nem tudjuk ezt valahogy mégis megoldani? Haláleset történt a családban, és oda kéne sietnünk.

PARKOLÓŐR Miért kell sietni, ha már úgylát meg halt?

TIHAMÉR *hitetlenkedve megpróbál a parkolóőr szemébe nézni. Aztán föladja, és pénzt vesz elő.*

5. Jelenet

Tihamér 5 éves, Anya és Apa egy állatkereskedésben egy fekete cicát néznek egy ketrechen.

APA Hehe. De helyes.

ANYA Hát nagyon. Hazavisszük, Misu?

APA Nem tudom, azért... Nagyon aranyos így, de akkor valahol a lakásban kell neki... valami macskaalom... És én még sosem láttam erre igazán gusztusos megoldást. Tudod, hogy én azt sem szeretem, ha növény van egy lakásban, a föld miatt. Mindig olyan kosz érzet van.

TIHAMÉR Egyébként a macskák nagyon tiszta állatok.

Odaoldalog egy kislány, ő is kb öt éves. Megfogja a cica farkát.

KISLÁNY ANYUKÁJÁNAK HANGJA Irina, stop it! No touching the animals, ok?

A kislány elengedi.

ANYA Majd én mindent tisztán tartok. Mikor láttál otthon koszt?

TIHAMÉR Apa, légy szíves!

APA Hát... Megpróbálhatjuk.

TIHAMÉR Jaj, de jó!

Felkapja a cicát, és megöleli. Anya elkomorul. Apa előveszi a pénztárcáját, és elmegy fizetni. A kislány táncikálva áll.

ANYA *suttogva* Ezt tudom, miért csináltad, Tihamér.

TIHAMÉR *döbben* Mit?

ANYA Azért csináltad, hogy iriggyé tedd a kislányt, igaz?

Tihamér a kislányra néz, majd vissza az anyjára

TIHAMÉR Dehogysis!

ANYA Dehogynem, különben miért tartanád ilyen magasra.

TIHAMÉR Mi?

ANYA Neki azt mondták, hogy nem szabad hozzáérnie, és erre te örömmel mutogatsz neki, hogy te viszont megfoghatod. Láttam, még azt is, hogy külön odamutattad neki. Miért vagy ilyen agresszív?

TIHAMÉR Na jó...

ANYA Hogy beszélsz velem? Misa, szólj a fiadnak, hogy ne beszéljen így velem!

Apa visszajön, épp elteszi a visszajárót a tárcájába

APA Hamu, ne bántsd anyát, most vettünk neked egy cicát, nem kell rosszkodni.

Tihamér dacosan hallgat. A kislány elugrándozik.

6. Jelenet

Tihamér benyit a tornaórára. Óriási tornaterem, körben fut az iskola minden gyereke, és középen a tanár

FELNŐTT Áh, Tihamér te is itt vagy?

TIHAMÉR Elnézést, én... elfelejtettem elhozni a tesicuccomat.

A gyerekek leállnak a futással, odafordulnak, teljes csönd.

FELNŐTT Nosza szaladj fel érte.

TIHAMÉR De nem... Nem a fönt van, hanem otthon.

FELNŐTT És nem tudnál esetleg hazaszaladni érte?

TIHAMÉR Hát, nem, mert... Mire visszaérnék már...

Hosszú csönd, Tihamér befejezte a válaszolást, de a tanár kivárja, hogy befejezze a mondatot. Tihamér megérti.

TIHAMÉR ...Végetérne az óra.

FELNŐTT Már megbocsáss, akkor nem értem.

Hosszú csönd, Tihamér a tanárra vár, a tanár Tihamérra.

TIHAMÉR Mit.

FELNŐTT Hogyan tervezel tornázni velünk?

Hosszú csönd

TIHAMÉR Hát...

Hosszú csönd, Tihamér befejezte a válaszolást, de a tanár kivárja, hogy befejezze a mondatot.

TIHAMÉR ...Így?

A gyerekek mind elkezdenek nevetni, kicsit TIHAMÉR is elmosolyodik.

FELNŐTT Na azt nem hiszem.

Hosszú csönd, a nevetés esetlenül elhal.

FELNŐTT Utcai cipővel ugyebár nem lépünk a tornaterembe, ugye most sem abban vagy, Tihamér?

TIHAMÉR *próbálja titokban levenni ...Nem.*

Hosszú csönd

FELNŐTT Hogyan kívánod teljesíteni az órát?

TIHAMÉR Nemtudom.

FELNŐTT Akkor egyesre teljesítetted az órát. *Elővesz egy injekcióstűt, és fölvesz egy orvosi köpenyt, és maszkot. Kör!*

A gyerekek körbe állnak TIHAMÉR és a tanár körül.

FELNŐTT Van valami utolsó szavad?

TIHAMÉR Ilyenkor ez van? Ha valaki otthonhagyja a tornacuccát, ez van? Ha valaki otthonhagyja a tornacuccát ez a szabály? Most kivégeznek? Otthonhagytam a tornacuccomat, és ezért kivégeznek? Nem akartam! Sajnálom! Tornázom zokniban! Tornázom mezítláb! Tornázom alsónadrágban! Tornázom meztelenül! Tornázom... ööö...

A felnőtt beadja az injekciót. Hosszan ügyetlenül ácsorognak, nem történt semmi. Hosszú csönd.

TIHAMÉR És... most...

Hosszú csönd

TIHAMÉR De.. most...

Hosszú csönd

TIHAMÉR De... most, nem haltam meg?

Hosszú csönd

TIHAMÉR Mikor?

Hosszú csönd

TIHAMÉR Mennyi idő?

Hosszú csönd

TIHAMÉR Mindjárt hatni fog? Vagy csak napok múlva? Vagy évek múlva?

Hosszú csönd

TIHAMÉR Lehet, hogy csak évek múlva? Vagy csak tíz, vagy húsz, vagy ötven év múlva?

Hosszú csönd

Tihamér el

7. Jelenet

TIHAMÉR gyerek, az előző álomból ébred a saját ágyában. Sötét van, és egyedül van. Odamegy a szülei ajtajához, és ki akarja nyitni, de zárva van. Egy ideig áll az ajtó előtt, és ide-oda forog, visszaindul az ágyához, de félúton megtorpan, megint visszalép a szülei ajtajához, megint lenyomja a kilincset. Zárva. Szünet. *TIHAMÉR* nagy nehezen rászánja magát: kopog. Semmi. *Tihamér* megint kopog, és lenyomja a kilincset. Egyre intenzívebben kopog, és nyomogatja a kilincset, közben zokogni kezd, kaparja az ajtót, dörömböl, és ordít, tökéletes pánikba esik

TIHAMÉR Anya! Nagyon félek! Anya! Kérlek, engedj be! Anya! Anya!
Könyörgök! Nagyon félek! Anya! Anya! Anya! Anya! ANYA! ANYA!
ANYA!

APA hangja bentről *Hamu*, anya azt üzeni, menj vissza az ágyadba.

Tihamér nyúl a kilincs felé, de félúton abbahagyja, tétlenül ül az ajtó előtt még sokáig, aztán megpróbál elaludni ott.

8. Jelenet

Anya és Tihamér a kocsiban, Tihamér 8 éves

ANYA Na, mi volt a suliban?

TIHAMÉR Semmi.

ANYA Rossz kedvem van. Vagy nem tudom. Apával valahogy annyira... Már nem is tudom, mióta nem szerelmeskedtünk.

TIHAMÉR ...

ANYA És nem is csak, hogy nem szerelmeskedtünk, mert azért néha volt, de olyankor is azt érzem, hogy csak én... Hogy azért, mert én fel tudom neki állítani, azért szeretkezünk. Mert én egy olyan ügyes kurva vagyok. Hát köszönöm szépen, tudom magamról.

TIHAMÉR ...

ANYA Egy nőnek igenis kell, hogy kívánják, hogy akarják... Éreznie kell, hogy nő.

Hosszú szünet

ANYA Tihamér.

TIHAMÉR ...Sajnálom...?

ANYA Nem értelek benneteket, férfiakat, Tihamér. Elmegyek apád mellett, és én nem bírom ki, hogy a nyakába ne pusziljak, vagy melletted sem tudok úgy elmenni, hogy össze ne kócoljam a hajadat.

TIHAMÉR ...

ANYA És ti mindig úgy osontok el mellettem, mintha valami fertőzéstől tartanátok.

TIHAMÉR ...

ANYA Az oviban vagyunk? Hogy a lányokhoz hozzáérni, az fúj-fúj?

TIHAMÉR ...

ANYA leállítja a motort

ANYA Tessék.

TIHAMÉR *riadtan* Mi?

ANYA Most sem válaszolsz.

TIHAMÉR *riadtan* Mit?

ANYA Sajnálom, nem megyünk sehova. Szevasz tavasz.

Hosszú csend.

ANYA A házasságunk elején folyamatosan szeretkeztünk. Nem bírtuk leenni egymásról a kezünket. Már aznap szerelmeskedtünk, hogy megismerkedtünk egymással, és egy héttig ki se szállt a...

TIHAMÉR Talán... Ha egy ideig nem... csinálnád magadtól, akkor elkezdené ő.

ANYA Gondolod?

Hosszú szünet

ANYA Így játsszuk? Húzd meg, ereszd meg? *Magában kuncog* Hát, nem tudom.

Beindítja a motort

9. Jelenet

Tihamér felnőtt, otthon egyedül, olvas, dohányzik. Csöng a telefon. Tihamér megnézi ki az, könnyedén veszi fel

TIHAMÉR Csáo. ... Elment? ... Sajnálom, haver. Jól vagy?

Nagyon hosszan beszélnek a vonal másik oldalán

TIHAMÉR Ja, hát már eleve együtt voltatok...

Nagyon hosszan beszélnek a vonal másik oldalán. Tihamér egy egy hanggal reagál időnként. Aztán hosszú csöndet lehet feltételezni a vonal mindkét végén.

TIHAMÉR Ha megbánod, hívj fel. ... Csáo.

Leteszi. Elkezd csinálni egy teát. Közben talán dúdolgatni is kezd. Csöngetnek, Tihamér ajtót nyit, Bojána az.

BOJÁNA Helló.

TIHAMÉR Helló.

BOJÁNA Szakítottunk.

TIHAMÉR ööö... Tudom, most hívott az Iván.

BOJÁNA Bejöhetek?

TIHAMÉR ööö... Persze, gyere be. Pont teát főzök, de akkor... Főzök még.

Bojána leül. Tihamér körülményesen kiönti a vizet a vízforralóból.

TIHAMÉR Mondjuk ezt nem kellett volna kiönteni, hanem pont hozzá kellett volna tölteni... na mindegy.

Megtölti több vízzel, felteszi. Odafordul Bojána felé. Csönd.

BOJÁNA Ő szakított.

TIHAMÉR De a múltkor mondtad, hogy kurvahosszan beszélgettetek, és, hogy úgy tűnt, hogy ez rendben lesz, vagy, hogy jó érzésed van, nem?

BOJÁNA Mindent- mindent- mindent végigbeszéltünk, de mindent, de még olyan időszakokat a kapcsolatunkban, amik már annyira régen voltak, hogy már nem is gondoltunk rájuk, és, hogy hogy akartunk összeházasodni rögtön, és hogy hogy akartunk gyereket rögtön... És aztán évekig ezeket tervezgettük, és nem csináltuk. És, hogy ez pontosan hol és hogy volt szar, és már az elejétől, hogy volt ott mindig ugyanez, ami miatt most is szar, és... Ő meg mondta, hogy már attól megszakad a szíve, ha arra gondol, hogy csak a közös

képeinket levenni a falról, már annak a gondolata is olyasmi, amit el sem tud képzelni, föl sem tud érni, föl sem tud fogni... És én is értettem. És megbeszéltük, hogy mindez így van, és mégsincs más választásunk, mint dolgozni ezzel, együtt, mert mindketten ezt akarjuk.

TIHAMÉR És ez volt tegnap.

BOJÁNA Tegnapelőtt.

TIHAMÉR Jaja

BOJÁNA És most, múlt éjszaka nem tudtunk aludni, de mindketten úgy tettünk, mintha aludnánk, és mikor már órák óta csináltuk ezt, ő megszólalt, az éjszaka közepén, és csendben megkért, hogy menjek el.

TIHAMÉR Értem.

BOJÁNA Most apámnak annak a régi pesti kollégájának a lakásában lakom. Ez volt az anyjának a lakrésze, aki tavaly meghalt.

TIHAMÉR És szar?

BOJÁNA Nem. Azt hiszem jó. Most végigcsinálom a depressziót, és aztán jó lesz.

TIHAMÉR Igen. Én is ezt gondolom.

Kitölti a teákat, sokáig ügyetlenkedik. Leülnek, hallgatnak.

TIHAMÉR De biztos rendben leszel?

BOJÁNA Biztos. Úgy van, ahogy elmondtam.

Hosszan hallgatnak, Bojánának láthatóan nincs több mondanivalója, nem keresi a lehetőséget a beszélgetésre, szomorkodik, elvan. Tihamér keresi a témákat, de nem jut eszébe semmi.

TIHAMÉR És milyen az a lakás? Nyomasztó?

BOJÁNA Ja, eléggé. De majd bérelek valamit.

TIHAMÉR Csak figyelj a macskára, arra sokan érzékenyek, nehéz helyet találni.

BOJÁNA Egyelőre Ivánnál maradt, és csak, ha találtam helyet, akkor hozom el.

Hosszan hallgatnak

TIHAMÉR Egyértelmű volt, hogy végül hozzád kerül?

BOJÁNA Hát igen, mert tudod, elvileg a születésnap ajándékom volt. Meg hozzám is volt közelebb. Az én macskám volt a kezdetektől.

TIHAMÉR Igen, én is erre gondoltam, csak úgy kérdeztem, hogy... *mutatja*
Hosszan hallgatnak, amíg be nem fejezik a teát. Utána Bojána távozik, olyan természetesen, mint aki otthonról indul munkába.

BOJÁNA Köszí.

Bojána el. Tihamér zavarodottan áll. Felhívja Ivánt.

TIHAMÉR Helló. Csak azért hívlak, mert itt volt a Bojka, csak, hogy tudd, hogy van helye, meg rendben van. Nem tudom, én sem tudtam, hogy ilyenben vagyunk.... Ja. Nem tudtam. Hát, jött. Nemtudom. De jól van.

10. Jelenet

Tihamér 8 éves, pisil, és mellémegy a vécének. Egy ideig áll, nem tudja, mihez kezdjen.

TIHAMÉR Anya!

Csönd. Szünet után megjelenik az ajtóban Apa

APA Mi történt, Hamu?

TIHAMÉR Pisis... Lett a nadrágom.

Hosszú csönd

APA De, hát... Már itt voltál a vécénél, mi történt?

TIHAMÉR Véletlen volt.

APA De... Te amúgy... Már szobatiszta vagy, nem?

TIHAMÉR De, csak most... elrontottam.

Hosszú csönd

APA Anya!

11. Jelenet

Tihamér nyolc éves, anyával ülnek a kocsiban

TIHAMÉR És akkor mindenhogyan meg akarta magát ölni! Pizsamában beleült a kádba, és belerakott egy bedugott pirítót! Kenyérpirítót. Meg... Meg... Ilyen tök lazán kiállt egy... Egy... Kamion elé! Dzzzs!!!

ANYA Ühüm. Hamuka, kivennéd a retikülőmből a cigimet? A hátsó ülésen van.

Tihamér odaadja

TIHAMÉR Meg leugrott egy toronyból is! Svvvvvuuuuuuuu..... És aztán az a csávó, aki tökre nem is bírta, mondta, hogy amúgy bírta. De akkor már halott volt.

ANYA Ez melyik film?

TIHAMÉR Az Idétlen időkig. Olyan, mint az időtlen időkig, csak így van, hogy idétlen időkig. Mert vicces.

ANYA Cica, nem tudok rendesen rágyújtani vezetés közben. Meggyújtanád nekem?

TIHAMÉR Aha!

Megpróbálja, nem sikerül

ANYA Nem úgy kell, édesem. Vedd a szádba, és szívni kell, miközben meggyújtod.

Megpróbálja, sokáig nem sikerül, többször le is esik a cigaretta, de aztán sikerül. Odaadja anyának.

ANYA Köszönöm.

TIHAMÉR Persze mindig föltámadt, mert nem volt így... Kiút. De aztán ezt, hogy minden nap ugyanaz, felhasználta arra, hogy kikémkedje a nőt. És aztán elmondott neki mindenfélét, amit nem tudott a nő, hogy honnan tudott. Hogy a kedvenc testrésze a fülcimpa, meg ilyeneket.

Hosszú csönd

TIHAMÉR Menő, hogy egy nőnek a fülcimpa a kedvenc testrésze.

Hosszú csönd

TIHAMÉR Neked mi a kedvenc testrészed?

ANYA Háh, nem tudom. Apa popija.

Hosszú csönd

TIHAMÉR Akkor most jól vannak a dolgok apával?

ANYA Jajj, cica, ha tudnád, tegnap olyan jót szeretkeztünk! Teljesen igazad volt abban, amit a múltkor mondtál! Olyan szuper vagy! Rágyújtánál közben nekem egy másikra?

Tihamér boldog, rágyújt egy másikra

TIHAMÉR Most beleszívhatok én is?

ANYA Persze, gyújts egyet magadnak is, nagyfiú vagy már. Az én nagy fiam.

Tihamér büszke

12. Jelenet

Tihamér 8 éves, éjszaka, egyedül van otthon, az akváriuma előtt ül, és sír, az akváriumban lebeg egy döglött hal. Tihamér összeszedi magát, és nagynehezen leönti a vécébe az akvárium egész tartalmát. Lehúzza. Némán áll a Wc előtt. Kulcs csörgés, megjön apa és anya.

APA Hahó!

ANYA Jézusom, hiszen te még nem is vagy pizsamában!

TIHAMÉR ...

ANYA Mit sumákolysz?

TIHAMÉR Nem sumákolok semmit. Meghalt a Száva.

ANYA A Macsi ölte meg?

TIHAMÉR *ijedten* Nem! Nem is volt itthon!

ANYA Hol van?

TIHAMÉR A Macsi?

ANYA A Száva.

TIHAMÉR Lehúztam a vécén.

ANYA Miért?

APA Van itthon valami rágcsi?

ANYA Mindjárt csinálok egy sajttálat. *Beszéd közben csinál egy sajttálat dióval és szőlővel* Miért húztad le a vécén? Te ölted meg.

TIHAMÉR Mi? Dehogysis!

ANYA Különbén mit sumákolnál?

TIHAMÉR Miért öltem volna meg?

ANYA Miért húztad volna le a vécén?

TIHAMÉR Mert meghalt!

ANYA Élve lehúztad a vécén.

TIHAMÉR Mi?

ANYA Tudod, mennyi szenvedés egy halnak, ha úgy ölsz meg, hogy élve lehúzod a vécén? Nem úgy van, mint a rajzfilmekben. Szétvágják a

szűrők a kis testét, és még mindig él, és vergődik a csatornában, az uszonyai nélkül, meg felszakadt szájjal, meg kopoltyúval.

TIHAMÉR De nem húztam le élve a vécén!

ANYA Akkor miért akartad, hogy apával ne lássuk a holttestét?

TIHAMÉR Nem gondoltam arra, hogy látnotok kell a holttestét.

ANYA Nem gondolt arra! Ó, nem gondolt arra! *Nevet*

Apa is nevet, nem tudja min

ANYA *viccelve* Hát ez nagyon érdekes, hogy pont most nem akartál nekünk megmutatni valamit, mert amúgy mindenbe beavatsz- az álmaidba, az éjszakai mászkálásaidba... Pont erről a dolgról nem jutott eszedbe, hogy megmutasd, nahát, de érdekes!

Apa nevetgél

TIHAMÉR Miért öltem volna meg? Szerettem! Az én halam volt! Én akartam, én választottam ki a boltban!

ANYA És kár is érte, mert szép hal volt. Nagyon sötét dolog, amit csináltál. Tudod, ez is egy élet.

TIHAMÉR Nem csináltam semmit! Miért csináltam volna?

ANYA Talán mert büdös volt a vize, és te lusta voltál cserélgetni? Mert már nem akartad tisztítani az akváriumot? Nem tudom, amiért mindent elsumákolsz?

TIHAMÉR Nem hazudok!

ANYA Misu, mit csináljak vele, ha így a képembe hazudik?

TIHAMÉR Nem hazudok!

APA Ne hazudj anyának, mókuska.

TIHAMÉR Nem hazudok! Soha nem csinálnám ezt!

APA Hát, én nem tudom.

TIHAMÉR Te hazudsz! Nem én hazudok!

ANYA Na jó, ebből elég volt, befelé a szobádba, és meg ne lássalak reggelig! Majd meséld el, hogy hány hétfejű sárkánnyal találkoztál útközben!

Tihamér elindul a szobájába, megüt egy falat útközben. Anya utánamegy, és pofonvágja. Tihamér berohan a szobájába, és becsapja az ajtót.

ANYA Misa, ezt honnan veszi, ezt a kényszeres hazudozást? Kitől tanulja?
Nem bírom elviselni, ezt a nyegle, fölényes, kekk modort, amiben ez
a gyerek beszél velem!

APA *teli szájjal* Majd beszélek vele.

13. Jelenet

Tihamér felnőtt, be van kötve a szeme, be van húzva a függöny, a szomszéd szobából megszólal Anya hangja

ANYA Hát nincs épp valami spártai rend. Rágyújthatok itt?

TIHAMÉR Nem.

ANYA Akkor miért vagyok egyáltalán itt?

TIHAMÉR *magának suttogva* Nem tudom, miért vagy?

ANYA Most tényleg nem gyújthatok rá? Te is megőrültél már?

TIHAMÉR Máskor oké, csak most műtötték a szememet, és nem lehetek füstben.

ANYA Na, hát jól van. Ezt az orvos mondta, hogy nem érheti füst?

TIHAMÉR Igen.

ANYA Szerintem meg, ha be van gyülladva, tegyél rá ftorokortot.

TIHAMÉR Az aftára való.

ANYA Tökmindegy, árpára is jó.

TIHAMÉR De ez nem árpa, hanem szemműtét.

ANYA Anyunak van mindig árpája, tőle örökölted.

TIHAMÉR ...

ANYA Atyaég, ez a lakás, nem lehet egy ekkora káosz az életed, úgy nézel ki, mint egy hajléktalan.

TIHAMÉR Jó.

ANYA Na, tegyél rá ftorokortot.

TIHAMÉR Nincs mire tenni ftorokortot, mert nincs árpám, de ha lenne sem lenne való rá a ftorokort. De nincs.

Anya rágyújtásának hangja

TIHAMÉR Kérlek, most ne dohányozz idebenn. Ez az én lakásom, és szar a szemem.

ANYA Ha nem vagy hajlandó csinálni valamit, hogy jobban legyen, akkor ne engem hibáztass.

TIHAMÉR Azt szeretném csinálni vele, hogy egy dohányfüstmentes, félhomályos lakásban szeretném pihentetni.

ANYA Miért vagy velem ilyen undok, Hamu?

TIHAMÉR Nem vagyok undok.

ANYA A legjobb kis barátom voltál. Kiskorodban. Olyan okos voltál, mindent meg lehetett veled beszélni, sosem hisztiztél.

TIHAMÉR ...

ANYA Nem volt veled semmi baj. A barátom voltál. A barátaim úgy hívtak minket, hogy én, és az én kis retikülöm. Bevittelek magammal a munkahelyemre is. A lábamnál játszottál az asztal alatt. Az én kis barátom voltál.

TIHAMÉR Anya, te most itt laksz?

ANYA Bocsánat, már megyek is, a gróf úr hirtelen unja a képemet! Nagyon szeretheted azt a kis kígyót, hogy így elárulod érte a saját anyádat. Hihetetlen, hogy még dohányozni sem engeded anyádat.

TIHAMÉR Jó, akkor menj.

ANYA Jaj, de sürgős neki! Tönkretetted a házasságunkat apával, és most már hirtelen juj de nagyon sürgős lenne, hogy eltűnjek.

TIHAMÉR *kiáltani akar, de bereked. Alig hallhatóan:* Menj el.

ANYA Tudom, hogy te mindig is, a kezdetektől külön akartál minket választani. Remélem örülsz, hogy végre sikerült.

TIHAMÉR *némán ordítva* Menj el!

ANYA De most őszintén kérdezem, Tihamér, esküszöm, nem kell hisztériát csinálni, nem kell megsértődgetni, csak nézz anya szemébe, és mondd el őszintén, hogy miért akartad, hogy apa meg én szétmenjünk.

TIHAMÉR *némán próbál ordítani, lemerevedik, megbénul. Hirtelen csengetnek, ettől sikerül megmozdulni, és ettől Tihamér fel is ébred.*

14. Jelenet

Egy ideig Tihamér fekszik az ágyban, és próbálja felfogni mi történt. Megint csengetnek. Tihamér kitotyog az ajtóhoz, és kinyitja. Bojána az.

BOJÁNA Helló

TIHAMÉR Helló.

BOJÁNA Felébresztettelek?

TIHAMÉR Áh, hát... Úgyis fel kellett volna kelnem. De mi a helyzet?

BOJÁNA Semmi. Csinálsz nekem teát?

Tihamér megilletődve csinál teát, közben csendben vannak.

BOJÁNA Tök durva volt idefele a forgalom.

TIHAMÉR Igen?

BOJÁNA Igen, azt hiszem, most megy mindenki kirándulni, az utolsó szép kirándulóidők vannak.

TIHAMÉR Igen, igen.

Némán isszák a teát

15. Jelenet

Egy ideig Tihamér fekszik az ágyban, és próbálja felfogni mi történt. Megint csengetnek. Tihamér kitotyog az ajtóhoz, és kinyitja. Bojána az.

BOJÁNA Helló

TIHAMÉR Helló.

BOJÁNA Felébresztettelek?

TIHAMÉR Áh, hát... Úgyis fel kellett volna kelnem.

Anya fürdőköntösben áttotyog a szobán

ANYA Bocsánat, bocsánat, én itt még nem vagyok egészen szalonképes állapotban, nem idenézni! Bojkám, a következőkkel tudok neked szolgálni: kávé, tea.

TIHAMÉR Anya, te most itt laksz?

BOJÁNA Tihamér.

ANYA Na, hát látod, Bojkám, így vagyunk. Büntiben vagyok én folyton. Na midegy *mutatja* ezt most nem ellened mondom, kicsi Bojkám, fogd be a füledet, *mutatja* de nem bánám, ha Tihamér bejelentené, amikor vendéget várunk, hogy esetleg ne egyszál slafrokban legyek. Talán.

TIHAMÉR *ordítani akar, de csak egy kis hangot tud kiadni* Nem laksz itt! Ez az én lakásom! Menj el!

ANYA Én mindig tiszteltem az életet. Sosem dobtunk ki kenyeret sem. A kenyeret nem dobjuk ki. A nagymamám rá is csapna a kezedre, ha meglátná.

BOJÁNA Hehe.

TIHAMÉR *halkan ordítva* Menj el!

ANYA Bojkám, megiszol velem egy gyomorkeserűt?
Eközben elkezdi megigaztgatni Tihamér haját, ruháját, és a folyamatban egyre inkább rátekeredik, mintha magába akarná nyomni

ANYA Ne affektálj, Tihamér, ne erőszakoskodj már annyit, nem vagyok mászóka.

TIHAMÉR *kiereszti a hangját* Menj el!

Felébred, csengetnek

16. *Jelenet*

Csöngetnek. Tihamér kitotyog az ajtóhoz, és kinyitja. Bojána az.

BOJÁNA Helló.

TIHAMÉR Helló.

Tihamér automatikusan elkezd teát főzni.

BOJÁNA Felébresztettelek?

Bojána leül. Hosszan hallgatnak, Tihamér zaklatottan teát főz, majd leteszi, és elkezdenek inni. Csönd.

TIHAMÉR Te miért jössz mindig?

BOJÁNA Nem tudom.

TIHAMÉR Nem is beszélgetünk. Nincs is miről. Nem vagyunk olyan jóban. Ne haragudj, de egyszerűen nem értem, hogy neked mi van ebben.

BOJÁNA De rossz, amikor jövök?

TIHAMÉR Nem. Semleges. Csak azt nem értem, hogy... Neked jó?

BOJÁNA Valahogy igen.

Hosszú csönd.

BOJÁNA Hát így barátkoznak az emberek, nem? Nem ismerik egymást, aztán van egy közös ismerősük, aztán találkoznak, és aztán már átjárnak egymáshoz, és jóban vannak.

TIHAMÉR De te ezt valahogy nagyon izoláltan csinálod.

BOJÁNA Izoláltan?

TIHAMÉR Olyan sterilen.

BOJÁNA Sterilen?

TIHAMÉR Hát, hogy pontosan ezeket csinálod, és semmi többet. Nem kérdezel semmit, nem... Nem tudom.

Hosszú csönd.

BOJÁNA Iván mondta, hogy te valahogy ilyen elbaszott vagy.

Tihamér meglepődik

TIHAMÉR Ez egy kérdés?

BOJÁNA Hát... Én sem tudtam végülis kérdésként megfogalmazni.

TIHAMÉR Áh, értem.

Hosszú csönd

TIHAMÉR Például most azért mertem megkérdezni, hogy miért járkálsz át, mert szerintem ez egy álom.

Csönd

BOJÁNA Jobb, hogy megkérdezted.

TIHAMÉR *sóhaj*t Iván arra gondolhatott, hogy egyszer elmondtam neki, hogy először ötévesen akartam öngyilkos lenni.

BOJÁNA Hogyan?

TIHAMÉR Tudod, van a banánnak, ha meghámozod, és megeszed, a héján belül, ott, ahol a banán csúcsán az a kis lyukacska volt, van a banán héjában egy ilyen kis puha, fekete pöcök, mint egy gombostűfej, kábé akkora.

BOJÁNA Nem tudom.

TIHAMÉR De, egy kis hegyes, puha, pöcök. Nem mindig fekete. Belemegy a banán ehető részébe, de nagyon kicsi... Mindegy. Az oviban volt egy srác, a Szttyopa, aki azt mondta, hogy ha azt megeszed, akkor meghalsz. És én azt megettem.

BOJÁNA Ha egy gyereknek ilyet mondasz, akkor kipróbálja.

TIHAMÉR Én nem ilyen gyerek voltam. Soha, semmit nem csináltam daczból. Kínosan szabálykövető gyerek voltam, mindent megpróbáltam hajszálpontosan úgy csinálni, ahogy mondták. A szabályok betartásával járt valamiféle biztonságérzet. És egyébként meg minden félelmetes volt. Minden egyes lépés távolság az anyámtól egy halálugrás. De anyámtól is féltam.

BOJÁNA Miért akartad magadat biztonságban érezni, ha egyszer meg akartál halni?

TIHAMÉR Nem tudom. Meg akartam halni, és ezért a halál olyan reális közelségben volt, és ezért folyton féltam, hogy meghalok. Úgyhogy meg is akartam csinálni. Hogy legyen vége.

BOJÁNA Most még mindig azt hiszed, hogy ez egy álom?

TIHAMÉR Igen.

BOJÁNA Miért?

TIHAMÉR Mert az előbb is ugyanez volt, kétszer is. Az ébredéstől a csengetésen át, hogy te vagy, megjössz, kérsz teát.

BOJÁNA Nem is kértem teát.

Csend

BOJÁNA Tehát megálmodtad, hogy jövök?

TIHAMÉR Ez a valószínűtlenebb verzió.

BOJÁNA De hát, erről beszélgetünk, hogy álmodtál. Az álmokban ilyen nem szokott lenni.

TIHAMÉR Minden éjszaka van olyan az álmaimban, ami nem szokott lenni.

BOJÁNA És most mindent meg mersz kérdezni, és mindent meg mersz tenni, mert ez egy álom.

TIHAMÉR Igen.

BOJÁNA És tőlem csak ezt akartad kérdezni, hogy miért járok át ide?

TIHAMÉR Leginkább ezt.

BOJÁNA És nem is akarsz tőlem semmi mást? Akkor sem, ha ez egy álom?

Szünet. Tihamér gyanakvóan körülnéz.

BOJÁNA Há! Te kurvajó vagy!

Szünet. Tihamér óvatosan közelebb lép Bojánához, és megfogja a mellét. Bojana mosolyog. Tihamér ügyetlenül és esetlenül benyúl Bojana pólója alá megfogni a mellét. Bojana rezzenéstelen arccal mosolyog. Tihamér megpróbál benyúlni Bojana nadrágjába. Bojana elröhögi magát

BOJÁNA Te tényleg abban vagy, hogy ez egy álom!

TIHAMÉR Vetkőzz le.

Bojana levetkőzik. Tihamér csak áll, és nézi

TIHAMÉR Jézusom, de gyönyörű vagy.

Bojana nevet. Tihamér átöleli, és csókolózni kezdenek, hamar a földre kerülve folytatják. Közben Bojana időnként nevetgél. Anya fürdőköpenyben áttotyog a szobán. A szomszéd szobából:

ANYA *hangja azonos időközönként felszólal, mint egy telefonkicsengés bűgása* Én mindig is tiszteltem az életet. Tejbe áztatott kenyérrel etettük a kiscicát. Még hivatásos balerina is lehettem volna. Én voltam a legjobb. Te voltál a

legjobb barátom. A nagymama is először adta a pofont,
csak utána látta el a sebet. Egyszer lecsaptam az ujjam
hegyét baltával. Nem vagyok mászóka.

Csöng a telefon

17. Jelenet

Tihamér fölébred, egy ideig hallgatja a telefoncsöngést, aztán fölveszi a telefont

TIHAMÉR Anya.

ANYA Szia, cicuka, tudunk most beszélni?

Tihamérnak láthatóan nincs kedve beszélni, próbálja megfogalmazni, vagy kifogást keresni

ANYA Mit sumákolsz már megint?

TIHAMÉR Nem sumákolok semmit.

ANYA Hallom, hogy sumákolsz, Hami, hát azt hiszed, nem ismerlek?

TIHAMÉR Csak most ébredtem.

ANYA *rövid szünet után, sértődötten* Jó, hát... Nem nagyon értem, hogy miért kell kizárnod az életedből. Azt hiszem, segítségre lenne szükséged. Van egy anyád. Halló! *Hülyéskedve* Háló! Háló! *kuncog* Ha ló, egyen zabot!

Tihamér gyanakodva körülnéz, megnézi hány óra van.

ANYA Na háló! Hát beszélj anyádhoz.

TIHAMÉR *még mindig gyanakodva* Miről kell beszélünk?

ANYA Macsiról.

Tihamér megpróbálja megfogni a dolgokat a szobában. Talál egy banánt. Megházmozza, és megeszi.

ANYA Nagyon öreg már, és folyton nyávog. Azt nem is mondom, hogy már be is... szarik, már bocsánat, és azt is én takarítom el, ugye ki más. És ha apa vagy te itt élnél, akkor segíthetnétek nekem, de ugyebár: egyedül élek. Ugye. Tehát... nem tudom.

TIHAMÉR Szerintem altatásd el. Neki is jobb lenne.

ANYA Arra gondoltam, hogy kihívnám ide hozzánk, vagy hát, hozzám az állatorvost, és Macsi szépen elaludna.

TIHAMÉR Igen, ezt mondom.

ANYA De persze nem csinálnám az engedélyed nélkül. Tudod, hogy nekem mindig nagyon fontos a te véleményed.

TIHAMÉR Mondom. Én is gondoltam már rá, sajnálom őt, szenved, szerintem is jobb lenne neki.

ANYA Nem tudom, hogy nem szenved-e többet, mint amennyit érdemes. Ha belegondolunk, nagyon szép kort ért meg, boldog élete volt...

TIHAMÉR Mondom. Csináld meg.

ANYA De érdekel, hogy te mit gondolsz róla.

TIHAMÉR Ezt.

ANYA De mit.

TIHAMÉR Ezt, hogy csináld meg. Szerintem is szar már neki. Jobb lenne.

ANYA Nem haragudnál rám? Nem gondolod, hogy te vagy apa úgy tekintenének rám, mint valami gyilkosra?

TIHAMÉR Nem.

ANYA Tudod, hogy én sosem pártoltam az ilyen dolgokat.

TIHAMÉR Hát, minden helyzet...

ANYA Az abortuszra is nemet mondtam, én mindig tiszteltem az életet.

Tihamér megdermed. Közelről vizsgálni kezdi a banán üres belső héját.

ANYA Nem akarom Macsit megfosztani semmitől, és persze én is már öreg vagyok, és nem való nekem, hogy folyton hajolgassak, ezért jutott eszembe.

TIHAMÉR Igen, persze. Csináld meg.

ANYA Jössz még látogatóba hozzám egyáltalán, ha Macsi már nem lesz itt?

TIHAMÉR Anya...

ANYA Mi? Mi olyan kurvára fontos?

TIHAMÉR Szerintem most tegyük le.

ANYA De mikor jössz?

TIHAMÉR Még nem tudom.

ANYA Csináltam bablevest.

TIHAMÉR Tudom, tegnap is ott voltam, és ettem.

ANYA Jó, hát neked nincs semmi fogalmad sem arról, hogy milyen harminc év házasság után elveszíteni valakit. Te könnyen rendelkezél az ilyesmiről.

TIHAMÉR Anya...

ANYA Tihamér, tudom, hogy te vetted rá apát, hogy menjen el, és most mindentől eltekintve, komolyan akarom neked mondani, hogy nem tudod, hogy mit csinálsz...

Tihamér leteszi. Sötét.

18. Jelenet

Tihamér egy flakon fagyállót tölt egy bögrébe. Nyitva hagy a laptopján egy levelet, meggyőződik róla, hogy nincs kulcsra zárva az ajtó. Leül a bögre mellé, és megpróbálja meginni, de mielőtt belekortyolna, elgyengül. Feláll, és szétver valamit. Megsebesíti magát. Sír, üvölt. Megint megpróbálja meginni, már a szájához emeli, mikor csöngetnek. Nem akar tudomást venni róla, megint bele akar kortyolni, de továbbra is csöngetnek, kopogtatnak. Végül kinyílik az ajtó, ami ugye: nem volt bezárva.

BOJÁNA Szia. Wow, mi van?

TIHAMÉR ...

BOJÁNA *belép, a bögrére mutat* Az tea?

TIHAMÉR Nem. Ne igyál bele.

Csönd

BOJÁNA Te most épp...?

TIHAMÉR Figyi, nem tudunk máskor beszélni?

BOJÁNA Nem...

TIHAMÉR Vagy máskor találkozni, vagy teázni, vagy nem tudom sír

BOJÁNA Nem. Te most... Épp... Ez egy öngyilkossági kísérlet?

TIHAMÉR Nem.

Bojána megnézi az üzenetet a monitoron

BOJÁNA Ez egy búcsúlevél?

TIHAMÉR ...

BOJÁNA Figyelj, én...

TIHAMÉR Nem, figyelj, én... Tényleg...

BOJÁNA Most nem mehetek el, mert akkor befejezed, és akkor tényleg megölöd magadat, és én azt nem akarom.

Szünet

TIHAMÉR Nem...

BOJÁNA Azért inkább maradok.

TIHAMÉR Figyelj...

BOJÁNA Miért csinálod?

TIHAMÉR Nem csinállok semmit. Figyelj, nem csinállok semmit, légy szíves menj el most.

BOJÁNA Csináltál már ilyesmit?

TIHAMÉR Ez most... elvileg egy kérdés?

BOJÁNA Oké, tudom, hogy csináltál már ilyesmit.

TIHAMÉR ...

BOJÁNA Iván mondta.

Hosszú csönd

TIHAMÉR Ha valaki azt mondja, hogy ő elutasította az abortuszt, akkor az a gyerek ...van, nem?

BOJÁNA Hacsak fel nem lépett valami komplikáció.

TIHAMÉR Még akkor is lehet, ha fellépett valami komplikáció.

BOJÁNA Hm?

TIHAMÉR Az anyám bebeszva azt mondta, hogy ő elutasította az abortuszt.

BOJÁNA Mármint veled?

TIHAMÉR Hát... Csak velem lehetett.

Csőnd

BOJÁNA De elutasította.

TIHAMÉR Fölmerült benne. Fölmerült benne, aztán inkább mégis megszült... Valami kurvanehezen... Ennek nagy családi legendáriuma van, hogy ő ott átélte a klinikai halál állapotát, és én megöltem, mikor érkeztem, de az orvosok újraélesztették, és utána külön kórházakban kezeltek minket... Nyilván már akkor megbánta a döntését.

BOJÁNA Ez nem biztos.

TIHAMÉR És aztán mindig. Ha nehéz volt velem... Mert nehéz volt velem. Vagy szomorú voltam... Vagy hisztiztem... Mindig újra eszébe jutott, hogy... Kár volt. Ha már fölmerült... Meg kellett volna csinálni.

BOJÁNA Ne már...

TIHAMÉR De nem csinálta meg. Életben tartott, hogy bebizonyítsa, hogy ő jó anya, és elviselte, hogy a terhére vagyok.

BOJÁNA ...

TIHAMÉR Nehéz volt velem. Nem hagytam őket aludni. Rémálmaid voltak. Mikor nehéz volt velem, mindig újra fölmerült benne, hogy rosszul döntött.

BOJÁNA Ezt egy kicsit nem lehet, hogy túlgondolod?

TIHAMÉR Végülis én kezdtem. Én öltem őt meg majdnem, amikor megszült.

BOJÁNA Tihamér.

TIHAMÉR Igen.

BOJÁNA Nem, tudom, hogy ez számít-e ebben az egészben, de végülis akkor most elmondom. Hogy én mondtam Ivánnak, hogy barátkozzunk veled. Láttam rólatok egy közös képet, és nagyon szimpatikus voltál. Akartalak az életembe. Miattam lógtunk annyit hármásban, ezt én akartam. És amikor szakítottunk Ivánnal, és te mondtad, hogy Ivánnal beszéltél, csak akkor merült föl bennem, hogy te azt hitted, hogy neked ő a barátod, és nem én. És tudom, hogy miért hitted, mert én... Nem nagyon beszéltem soha, amikor hármásban voltunk... Most sem nagyon, mikor elkezdtem kettesben lógni veled... De én... Nem akarom, hogy meghalj. Nekem fontos vagy. Én akartalak.

19. Jelenet

Apa és Tihamér a kocsiban. Tihamér tizennyolc éves. Hosszan hallgatnak.

- APA Biztos te is észrevetted, hogy anyával kicsit... Hát, hogy nagyon nehezen vagyunk. ... Már évek óta, igazából...
- TIHAMÉR Tudom. Én is ott voltam végig, láttam.
- APA Már évek óta folyton veszekszünk... És... Nem tudom, hogy mondjam ezt... De... Anyának megváltozott teljesen a külseje, és a szaga, és... Én egyszerűen nem tudok... Nem tudok...
- TIHAMÉR Értem.
- APA Nem tudok vonzódni hozzá. Ezeket a dolgokat az ember nem tudja kontrollálni... Vagy... Van, vagy nincs... És nekem nincs... Én nem tudom...
- TIHAMÉR Értem.
- APA Nem tudom megkívánni anyát, mert... Nem tudom. Nem tudom irányítani. Már évek óta ez van.
- TIHAMÉR Apa... Én is otthon lakom, és látom, hogy hogy vagytok egymással. Anya folyamatosan részegen üvölt, bánt és megaláz téged mások előtt, szándékosan...
- APA Mire gondolsz...
- TIHAMÉR *meglepődik* Tegnap a takarítónőnek azt üvöltötte, hogy ő csinált belőled férfit.
- APA *méginkább elszomorodik* Ja, hát igen, ezek vannak... És... Én már... Nem tudom, hogy mi vár még rám az életben. Mármint szakmailag már... Valószínűleg egyre kevesebb lesz a munkám... A fiatalokat hívják... És egyre többet leszek otthon, és úgy érzem, hogy anya és én is boldogtalanok vagyunk... És ebben a pillanatban úgy látom, hogy három lehetséges út áll előttem: gondoltam arra, hogy öngyilkos leszek... De... Valójában szeretnék még élni... Nem tudom, hogy el szabad-e dobni, azt, ami... Hát, érted. Vagy elmegyek otthonról, és összeköltözöm Olgával. Vagy... Otthon maradok anyával... *nagyon elszomorodik* Csak úgy érzem, hogy ha ezt választom, akkor nem vár rám semmi. Akkor eltemethetem magam. Az életemnek vége tulajdonképpen. Minden nap arról fog szólni, hogy várom a halált. És nem vár rám semmi új sem szakmailag, sem magánéletileg. Talán csak olyan

örömök várnak rám, mint, hogy finom ízű valami, vagy, hogy kellemesen süt a nap... De akkor nem vagyok több, mint egy növény. És még harminc évig fogok élni így. Aztán remélhetőleg meghülyülök, és meghalok.

- TIHAMÉR Apa, menj.
- APA ...
- TIHAMÉR Én is megyek... Anya nem normális, nem lehet vele együtt élni. Hetek óta nem láttam józannak.
- APA Hát, azt nem tudom.
- TIHAMÉR Vagy nyáladzva alszik, vagy ordítva üvöltözik és üt minket.
- APA Próbáltál vele beszélni?
- TIHAMÉR Folyamatosan próbálok vele beszélni.
- APA Azért próbálj még meg.
- TIHAMÉR Én is elmegyek. El kell menni.
- APA Te is? De azért próbálj meg beszélni vele, mókuska. Lehet, hogy nem jó őt ebben az állapotban egyedül hagyni.
- TIHAMÉR “Ebben az állapotban” nem lehet vele mást csinálni, mint egyedül hagyni.
- APA Azért próbálj meg beszélni vele.

20. Jelenet

Éjszaka, Tihamér hazamegy, otthon sötét van, egyetlen lámpa ég, ami alatt anya áll egy fiók mellett, fürdőköntösben.

ANYA Nahát, hazajött.

TIHAMÉR Kihez beszélsz?

ANYA A fiamhoz. Elvileg volt egy fiam.

TIHAMÉR ...

ANYA Tihamér. Apa elmegy. Elköltözik.

TIHAMÉR ...

ANYA Ne is próbáld megjátszani, mintha meg lennél lepve.

TIHAMÉR Nem próbáltam.

ANYA Mit sumákolsz?

TIHAMÉR Mi van?

ANYA Mondta nekem, hogy te mondtad neki.

TIHAMÉR Mi?

ANYA Hogy te javasoltad neki, hogy menjen el, és költözzön össze Olgával.

TIHAMÉR Nem... Nem *javasoltam*, hanem...

ANYA Miért csinálod ezt, Tihamér? Miért csináltad ezt mindig?

TIHAMÉR Mi?

ANYA Mindig. Ezt. Csináltad.

TIHAMÉR Mit?

ANYA És most addig nem mész innen el, amíg el nem mondom, hogy miért. Vagy felhívod apát, és visszavonod, amit mondtál neki.

TIHAMÉR Mit miért? Nem tudom visszavonni. Őszinte voltam.

ANYA Addig fogok ebből a fiókból gyógyszereket bevenni, amíg te le nem állítasz, Tihamér.

TIHAMÉR Mi?

Anya bevesz egy gyógyszert a fiókból, leöblíti Unikummal

TIHAMÉR Anya, mit csinálsz?

ANYA Na, most megmutathatod, hogy nem akartál mindig is megölni, születésedtől fogva. Ha nem akartál mindig is engem megölni, akkor most megakadályozhatod. Na? Ehhez mit szólsz?

Tihamér idegesen körülnéz

ANYA Nincs itt senki, csak te, meg az anyukád, aki nagyon szeret téged. És ha te szépen le nem állítasz, akkor beveszem az egész fiókot, bizony Tihamér.

Anya bevesz még egy gyógyszert a fiókból, leöblíti Unikummal. Tihamér nem tudja mit csináljon. Közelebb akar lépni az anyjához, de az annyira természetellenes, hogy nem tud tovább arra menni.

TIHAMÉR De, hogy... Vonszoljalak el a fióktól?

ANYA Mondd meg, hogy miért csináltad.

TIHAMÉR Mit?

ANYA Miért akartad egész életedben, hogy apa ne szeressen engem-

TIHAMÉR Anya. Ezt te sem gondolhatod komolyan.

ANYA Nézd meg, hogy hogy nézel ki. *Bevesz még egy gyógyszert, leöblíti unikummal* Hogy nézel ki. Egy bűdös, ápolatlan, gusztustalan gyereket neveltünk fel, Misu. *Bevesz még egy gyógyszert, leöblíti unikummal*

TIHAMÉR *Odalép anyához esetlenül, és bizonytalan mozdulattal megpróbálja elhúzni a fióktól anyát, aki nem mozdul. Anya... Figyelj, mit akarsz?*

ANYA Hogy azonnal mondd meg, miért.

TIHAMÉR Gyere...

Anya bevesz még egy gyógyszert a fiókból, leöblíti unikummal, Tihamér még egy erőtlenn mozdulattal megpróbálja elhúzni a fióktól, nincs benne meggyőződés, természetellenesnek és erőltetettnek érzi az egészet.

TIHAMÉR Anya, erősebb vagy nálam, nem foglak tudni így...

ANYA Jaj, azért ha olyan nagyon akarod, akkor meg tudod csinálni Tihamér. Ha te valamit nagyon akarsz, abban nem lehet

megállítani téged. Például ha szét akarsz minket választani az apával. Évekig nem hagytál minket szerelmeskedni, annyit járkáltál át hozzánk. És csak akkor hagytad abba, amikor már le is szoktunk róla. És megvártad, amíg tizennyolc éves leszel, és akkor mondtad meg apának. Tökéletes. *Tapsol*

TIHAMÉR *őszintén* Miért csinálod ezt? Azt akarod, hogy féljek tőled?

ANYA *pofon vágja Tihamért* Jaj, de drámai! *Megint ugyanott pofon vágja. Eltorzított hangon:* “Most azt akarod? Hogy féljek tőled? Most azt akarod? Hogy féljek tőled?” *Megint ugyanott pofon vágja. Agresszíven bekap még egy gyógyszert, és leöblíti unikummal.*

Csönd

ANYA “Most azt akarod? Hogy féljek tőled?”

Csönd. Anya megint pofon vágja Tihamért.

ANYA Mély. Színpadias szar. Mit affektálsz. Primadonna. Egy Honti Hanna, baszdmeg. “Azt akarod? Hogy féljek tőled?”

Tihamér előveszi a telefonját, és felhívja Apát. Elmegy, miközben halljuk, ahogy beszél a telefonba, talán már csak kintről halljuk.

TIHAMÉR Szia apa. Gyere át anyához. Próbáltam beszélni vele. Csak gyere át.

ANYA “Azt akarod? Hogy féljek tőled?” *tapsol*

21. Jelenet

Tihamér felnött, felbont egy levelet. Beleolvas, hitetlenkedik.

TIHAMÉR Mi van?

Csöngetnek. Tihamér elindul ajtót nyitni, mire odaér az ajtóhoz már dörömbölnek.

TIHAMÉR Nyitom már!

Kinyitja. Két hivatalnok, csiptető táblákkal, és hivatalos BKV logós borítékokkal.

HIVATALNOK1 Jó napot kívánok.

TIHAMÉR Jó napot kívánok.

HIVATALNOK 2 Jó napot, uram.

HIVATALNOK 1 Korábban kiküldtünk már írásbeli értesítést, de nem reagált, ezért a cég az esetet kiadta, kérem, itt írja alá.

TIHAMÉR Most olvastam a levelet, jó is, hogy itt vannak, nem értem pontosan...

HIVATALNOK 2 Ön fogyatékal élő személy. A fogyatékosága szellemi jellegű.

TIHAMÉR Ez egy kérdés?

Csönd

TIHAMÉR Nem.

HIVATALNOK2 Hányadika van ma.

TIHAMÉR Nem tudom. Október... 12?

HIVATALNOK2 A szöveg értelmezésére szellemileg képes?

TIHAMÉR Gondolom, hogy képes vagyok, csak kérdezni szerettem volna róla.

HIVATALNOK1 Miről?

TIHAMÉR A szövegről.

HIVATALNOK1 Ha jól látom, ott van a kezében.

TIHAMÉR A tartalma felől szeretnék érdeklődni.

HIVATALNOK2 Itt írja alá.

Tihamér aláírja

HIVATALNOK1

Köszönjük. Nyolc napon belül kérem befáradni az irodánkba a végrehajtás végett, addig töltsse ki ezeket az űrlapokat a pontozott részek fölött. Legyen önnél minden igazolványa, ha lehet születési anyakönyvi kivonat is.

TIHAMÉR

És ha utólag bemutatnám a bérletet, ami akkor nem volt nálam?

HIVATALNOK1

Sajnos már nem így működünk uram. Önnél az ellenőrzés időpontjában nem volt érvényes jegy vagy bérlet, és a végzés szerint nyolc napon belül meg kell jelennie az irodánkban a végrehajtásra.

TIHAMÉR

Dührohamot kap Maguk szerint ez fair? Maguk szerint ez méltányos? Hogy nem volt jegyem, és ezért meg kell halnom?

HIVATALNOK1

Ez a szabály uram. Várjuk az irodánkban.

TIHAMÉR

És ha nem megyek el oda? Akkor mit fognak csinálni velem?

HIVATALNOK2

Akkor eljárás indul maga ellen.

HIVATALNOK1

Viszontlátásra, uram.

Elmennek. Tihamér az ajtóból utánuk szól, de már nem reagálnak. Az elején Tihamér még ordibál, mondatról mondatra nyugodtabb.

TIHAMÉR

És az eljárás rosszabb lesz, mint a halál? Mi lesz, akkor? Kínhalál? Szuperhalál? Dupla halál? Az biztos, hogy nem fog megtörténni, hogy én töltögetek ki űrlapokat és járok hivatalokba papírokat érvényesíttetni, hogy kivégezhessenek! Az a vége, hogy értem jönnek, és elvisznek, nem? Az kényelmesebbnek hangzik! Plusz több idő múlva is van. Amíg átfut magukon. Meg a fasz, bürokrata rendszerükön. Én fogok rohángelni a hivatalba, hogy intézzem, mi? Nem.

22. Jelenet

Tihamér az utcán sétál, éjszaka, nem néz előre, nagy lendülettel megy, fúj a szél.

NARRÁTORHANGJA Az egyik utolsó őszi éjszaka volt, mikor még nyitott kabátban lehet az ember az utcán. A hold nem világított, csak az utcalámpák ismerős, narancssárga fénye csillogott a nedves aszfalton. Éles, csípős szelek fújtak, de Tihamér nyitott ballonkabátban ment egyre csak előre, nem nézett föl.

Tihamér nekimegy egy szembejövő hajléktalan nőnek

HAJLÉKTALAN NŐ Elnézést.

NARRÁTORHANGJA Tihaméron egyszerre erőt vett a kétségbeesés. A mellkasát éles fájdalom töltötte el, mikor ránézett erre a csúnya, idegen, hajléktalan nőre, arra gondolt, hogy még ő is hiányozni fog. És minden, minden, amit látott, és amit még soha nem látott ebből a világból.

TIHAMÉR *elsírja magát* Meg akarnak ölni. Meg akarnak ölni, mert nem volt bérletem. Maga tudta, hogy ez a szabály? Maga szerint ez méltányos?

HAJLÉKTALAN NŐ Jaj, kisfiam.

NARRÁTORHANGJA De talán még az élet elvesztésénél is jobban fáj az igazságtalanság. Tihamér igazságérzete szigorú volt, és pontos, mint a legérzékenyebb geográfiai műszerek.

TIHAMÉR Nem akarok meghalni. Élni akarok még egy kicsit.

HAJLÉKTALAN NŐ Jól van, fiam, vigyázzon magára. *Elindul*

Tihamér egy ideig mintha engedné elmenni, de aztán meggondolja magát, és megragadja a nő kabátját, szorosán magához húzza

TIHAMÉR Maga szerint ez méltányos?

HAJLÉKTALAN NŐ Hát tudja, törvény. Ilyenek a törvények.

NARRÁTOR HANGJA Természetesen mondta, keresetlenül. És Tihamér egy pillanatra belegondolt, hogy valóban milyen önkényes és logikátlan is a legtöbb törvény. Mind közül először az jutott eszébe, mikor valaki tilos helyen parkol, és az autóját odalakatolják.

TIHAMÉR Csak én látom, hogy ez örület?

HAJLÉKTALAN NŐ Nem tudom.

NARRÁTOR HANGJA Hangja őszinte volt. Nem tudta.

TIHAMÉR És nekem kell elintéznem. Most is el vagyok késve egy hivatalból, ahova ma kellett volna beadnom jóváhagyásra az egyik papírt.

HAJLÉKTALAN NŐ Talán még odaér.

NARRÁTOR HANGJA Tihamér jól tudta, hogy ez igaz. Még bőven odaérhet, a szél és a szemerkélő eső ellenére is. Vajon ha rendben elintézné az egyébként oly gyakran hanyagolt papírmunkát, az könnyítene lüktető, sajgó szorongásán?

Tihamér elengedi, térdre borul, sír, a nő áll fölötte

TIHAMÉR Nem akarok még meghalni. Kérem, könyörgök! Nem akarok még meghalni! Nem akarok még meghalni, nem akarok még meghalni!

Sír.

A hajléktalan nő és a narrátor egyre lelkesítőbben és intenzívebben kezd beszédet tartani- esetleg dalban is meg lehet írni a kettősüket.

HAJLÉKTALAN NŐ Tegnap egy asztrozófus ült itt, és azt mondta, a földről érkező információs mező képes meghatározni mit tudunk kicsatolni ebből a mezőből. Egységtudatban igazából nincsenek ufók, mert egyek vagyunk velük, valamilyen módon.

TIHAMÉR Ne!

HAJLÉKTALAN NŐ ... a gondolkodásmódunkban, mind-mind itt lehetnek az idegen lények, illetve azok kézlenyomatai.

NARRÁTOR HANGJA A gondolat olyan hullám, ami innen akárhánymillió fényévre is megvan, bármit ...

TIHAMÉR Nem akarok még meghalni! Élni akarok még!

HAJLÉKTALAN NŐ ...kigondolunk, az nem a saját gondolatunk, de mi tudtuk. A régi könyvek, a filmek évről évre bebizonyosodnak.

NARRÁTOR HANGJA Viszont van a szabad akarat.

HAJLÉKTALAN NŐ Attól függ, hogy hogy áll be a föld, és mi felé mutat.

TIHAMÉR Ez nem igazság!

HAJLÉKTALAN NŐ Ha visszamegyünk az években, mikor fönről jött valaki, azt már istennek hívták. Ma meg? Miért járnak ide, miért jönnek ide egyre több idegen, mit szeretnének itt elérni, mit keresnek most itt?

NARRÁTOR HANGJA Több ezer lakott bolygó van itt az univerzumban. Nagyon sok információt tartalmazunk.

HAJLÉKTALAN NŐ Kína, Egyiptomtól kezdve, az isteneink nagyon nagy elismeréssel voltak a sárkány faj iránt. Ezt azt jelentheti, hogy ha továbbmegyünk, vagy valami dolguk van velünk, felfrissíteni a vért.

NARRÁTOR HANGJA Lehet, hogy olyan szegmenseket értünk el, amelyre ők nem képesek.

TIHAMÉR Bemutatom a bérletemet! Mindig, mindig meg fogom venni!

HAJLÉKTALAN NŐ A magyarok, vagy bármilyen más nép nem képesek.

NARRÁTOR HANGJA Én akkoriban minden olyan spirituális utat végigjártam, és egyből kiderült, hogy ez egy olyan nagy spektrumot tud érinteni, és minden összefügg mindennel!

HAJLÉKTALAN NŐ És mondhatom, hogy ezt az információt, hogy találkozzak, és akkor találkoztam: egy fénylényel, nem tudtam megcsinálni. *Elszomorodik*

NARRÁTOR HANGJA Egy gyönyörű nő. Aki mosolygott, kékes, halvány lilás, és csak elhúzta a kezét a winchester fölött, bús is voltam, akartam elpakolni, de tökéletesen bejelentkezett.

HAJLÉKTALAN NŐ És teszteltem magam, mert ő nem lehet, ő itt fekszik mellettem, de fejben hallom, amit beszél hozzám, és én is úgy kommunikáltam vele, te se bírod megcsinálni.

TIHAMÉR Nem megyek el. Ez nem lehet törvényes.

HAJLÉKTALAN NŐ Mindenki benne van.

NARRÁTOR Mindenki.

Csend. Tihamér és a hajléktalan nő egymásra néznek.

23. Jelenet

Tihamér erőtlenül, fáradtan, ázottan, ziláltan kószál, belép egy szobába, ahol a szülei alszanak. Tihamér nem tudja, hogy került ide, de mögötte már nincs ajtó, át kell mennie a szobán, hogy kijusson. Nagyon óvatosan és halkán megpróbálja kinyitni az ajtót. Anya megmozdul. Tihamér ledermed.

ANYA *továbbra is fekvve* Mondtam már, hogy ne járj át!

TIHAMÉR ...Kifele megyek.

ANYA *Felül* Most, ebben a pillanatban teszed tönkre a házasságunkat. Nem igaz, Misu?

APA Mmhhh...

ANYA Mit keresel itt? Van saját lakásod!

TIHAMÉR Nem tudom, hogy kerültem ide, egyszercsak már itt voltam, és most próbálok kimenni.

ANYA Most próbálok, most próbálok! Most ittmaradsz, amíg meg nem csinálod! Mi az, hogy próbálok? Apáddal mi házasok vagyunk! Van magánéletünk! Időnként szeretnénk szerelmeskedni! De neked ez mindegy, te csak és kizárólag magadra gondolsz!

TIHAMÉR Megyek.

ANYA Eszedbe se jusson! Itt maradsz, és soha nem jössz vissza!

Anya kiugrik az ágyból, és a földre szorítja Tihamért a csuklójánál fogva, és ráül.

TIHAMÉR Anya...

ANYA Miért zársz ki az életedből, Tihamér? Az anyukád vagyok. Most pedig azt fogod mondani, hogy szeretlek anya.

TIHAMÉR Anya...

Anya egy kézzel fogja Tihamér csuklóját a földhöz, a másikkal simogatja a haját és az arcát.

ANYA Szeretlek Tihamér. Válaszolj.

Tihamér küzd, majdnem megfullad.

ANYA Szeretlek kisfiam.

TIHAMÉR Szeretlek, anya.

Anya elengedi. Tihamér nagynehezen feltápáskodik.

ANYA Boldog születésnapot Tihamér.

Tömeg gyűlik, köztük Bojana.

MINDENKI Boldog Szülinapot!

TIHAMÉR Helló!

Tihamér leül egy asztalhoz középen, aminél ott ül anya is. Egy ajándékcsomaggal. Anya föláll beszédre.

ANYA Boldog születésnapot kívánunk neked itt mindnyájan Tihamér. Amikor kisebb voltál, és megtudtad, hogy milyen körülmények között születtél meg, többször is kérdezted, hogy ha tudtam volna előre, akkor is akartalak volna-e. Ma is csak azt tudom mondani, amit akkor mondtam: igen, minden körülmény ellenére akartalak, és egy pillanatig sem bántam meg. Lassan felnőtt fiatalemberré cseperednél, ha csak az éveid számán múlna. *Nevet. Viccesen:* Sokminden van, amit most nem mondok...! Maradjunk csak annyiban, hogy: remélem, ebben az évben... Hát, hogy is fogalmazzak... Jobban helyükre kerülnek majd a dolgaid.

TIHAMÉR Tudod mit? Én is remélem.

Döbbent csönd. Tihamér beleerölteti magát az anyja tekintetébe, és szintén feláll beszédre, de végig anya szemébe néz.

TIHAMÉR Ha arra gondolok, hogy mik zajlanak bennem, és hol van ezeknek a dolgoknak a helye, és, hogy ezek a dolgok kerüljenek oda, akkor arra azt mondom, hogy igen, ez legyen velem ebben az évben. Ezt kívánom én is magamnak.

Döbbent csönd.

ANYA Hát igen, és akkor talán nem ez a megfelelő alkalom, hogy megtárgyaljuk a különbséget az általunk így közösen kívánatosnak talált állapot, és a jelenlegi állapot között...

Tihamérből kibuggyan egy nevetés hang. Csönd.

ANYA Szóval eközött a két állapot között, amit leírtunk, azért létezik egy bizonyos...

Tihamérből megint kibuggyan a nevetés. Csönd.

ANYA Távolság. Amit orvosolni kéne.

Belép a hivatalnok. Anya kibontja az ajándékot, ami egy injekciós tű. A hivatalnok megfogja. Tihamér hosszú, többször elhaló, majd újra feltámadó röhögögörccsöt kap.

TIHAMÉR Dehát te nem tudod, hogy mi a kettő között a távolság!

ANYA Tihamér, ez most egy olyan alkalom, ahol én mondok egy beszédet, átadom az ajándékomat, te megköszönöd, és leülünk.

TIHAMÉR *nevetve* De te ezt nem tudod! Úristen! Annyira távol vagy attól, hogy tudd, hogy mi a különbség az életemben aközött, aminek kéne lennie, és aközött, ami van... Nem tudod, hogy most mi van velem, hogy abban mi van a helyén, és mi nincs, és fogalmad sincs, hogy hogy lenne jó- eleve fogalmad sincs, hogy milyen az, amikor valami a helyén van. És arról sem, hogy milyen, amikor nincs. És arról sem, hogy mi az én életem. Édesanya, ne építsünk egy pillanatig sem arra a tételre, hogy közted és ennek a tudása között valamiféle vékony fal van, ami szinte áttetsző, és amin te átlátsz! Nincs olyan molekulája ennek a tételnek, amit te már megfejtettél. Fogalmad sincs arról, hogy ki vagyok én egyáltalán. Hogy milyen vagyok. Nem tudod! Úristen, anya, te távolabb vagy ettől, mint bármilyen valaha általam felfogható távolság. Ha egész életemben csak ezt a távolságot akarnám felfogni, akkor sem sikerülhetne soha. Ebbe a távolságba belefér az életem, és a te életed, és az isten élete, és az egész kék eres, vérekes, lüktető, folyékony szappannal szájba baszott, unalmas, leköpött, lefosott, lemosdott, kikéreckedett, lumbált, salakköves redvás gecis szaros univerzum.

Bojana nevetgél. Anya is nevetgél.

TIHAMÉR Dehogy, baszdmeg. Inkább te halj meg, mint én.

ANYA Micsoda?

TIHAMÉR Inkább te halj meg, mint én.

ANYA Hát, nem tudom, kinek akkora káosz az élete, hogy bérlet nélkül utazik.

A hivatalnok előrelép

TIHAMÉR Nem.

ANYA De kérlek, ne hozz ilyen kínos helyzetbe, ne csináld ezt velem, az anyukád vagyok, és szeretlek.

TIHAMÉR Nem.

ANYA Engedj be az életedbe, úgyis miattad maradtam egyedül.

TIHAMÉR Nem.

Tihamér elveszi a hivatalnoktól a tűt, és beleszúrja anyába.

ANYA Tihamér, te megöltél engem?

TIHAMÉR Igen.

HIVATALNOK *vállat von* Nekem ugyanolyan jó.

ANYA Tihamér!

Tihamér felébred

24. Jelenet

Tihamér és Bojána az ágyban

TIHAMÉR Hú. Áu. Jó reggelt.

BOJÁNA *megcsókolja* Jó reggelt. Most csinállok én teát.

TIHAMÉR Na végre.

Bojána nevet. Tihamér bevesz egy fájdalomcsillapítót. Rágyújt.

TIHAMÉR A múltkor arra gondoltam, hogy engem nem tudna megkísérteni az ördög, mint Faustot vagy Dantét.

BOJÁNA Na?

TIHAMÉR Mert nem lenne velem alkualapja. Mert, tudod: leszárom az életet.

BOJÁNA Ja, ja, ja.

Nevetnek, Tihamér megcsókolja Bojánát

TIHAMÉR De most álmomban lehet, hogy mégis megkísértett és lekötött valami dealre, mert egyrészt kurvára fáj a derekam, másrészt itt vagy.

BOJÁNA Áh, tehát ez az egész ördögös kép tulajdonképpen egy nagyon ékesszóló módja annak, hogy elmondd, hogy ma az átlagosnál jobban fáj a derekad.

TIHAMÉR Igen.

BOJÁNA Vettél be fájdalomcsillapítót?

TIHAMÉR Naná.

BOJÁNA Kötnél rossz dealt is?

TIHAMÉR Rossz... hogy?

Csönd

BOJÁNA Na jó, ezt figyeld: soha többé fájdalom... VISZONT: valahol valaki a világban meghal.

TIHAMÉR Ki?

BOJÁNA Egy ember.

TIHAMÉR Honnan tudom, hogy nem én leszek az?

BOJÁNA Te, te, te, mindig csak te. Végülis lehetsz te, de ennek az esélye hatmilliárd az egyhez.

TIHAMÉR És, hogy nem te.

BOJÁNA Valószínűtlen.

TIHAMÉR Te vagy valószínűtlen.

BOJÁNA Mondjuk egy balesetben halna meg. Vagy csak holtan esik össze. Semmi szenvedés.

TIHAMÉR Jézusom, ki vagy te most?

BOJÁNA Én vagyok... az erő... része, mely örökké rosszra tör, és jót mível.

TIHAMÉR A sátán vagy!

BOJÁNA Csss!

TIHAMÉR Istenem!

BOJÁNA Ó már nem a te istened!

TIHAMÉR A legrosszabbul megírt sátán vagy!

BOJÁNA Most már késő, ebben a stílusban indultunk, megidéztél, hát felelj!

TIHAMÉR Soha többé fájdalom...

BOJÁNA De valahol... valaki... meghal...!

TIHAMÉR Ha én mondom meg, hogy ki, akkor oké.

BOJÁNA Ha te mondhatnád meg, belemennél?

TIHAMÉR *Bólint*

BOJÁNA Wow.

TIHAMÉR *Bólint*

BOJÁNA Wow.

TIHAMÉR *Bólint*

BOJÁNA Wow. És ki?

TIHAMÉR Anyám.

BOJÁNA Wow!

TIHAMÉR Igazából ez nem is fair, mert anyám halála is olyasmi, amit kérnék az ördögtől.

BOJÁNA Ez egy nagyon furcsa első randi.

TIHAMÉR Valami baj van?

BOJÁNA Semmi, ne pattogj már.

TIHAMÉR Jól van!

BOJÁNA Nem tudom.

TIHAMÉR Jól van.

BOJÁNA Utálom, amikor az anyádról beszélsz. Kiráz tőle a hideg.

TIHAMÉR Sajnálom, ez az anyám.

BOJÁNA Tudom.

TIHAMÉR Ez az életem, ebből származik a történetanyagom, nem tudok mást mesélni, ez vagyok, ez van.

BOJÁNA Tudom. ... Azt akarod, hogy meghaljon?

Hosszú szünet.

TIHAMÉR Azt.

Csöng a telefon, BOJÁNA fölveszi, hallgat

BOJÁNA Anyád meghalt.

Hosszú csönd.

TIHAMÉR Mi?

BOJÁNA Meghalt anyukád.

TIHAMÉR Dehát... Hogyan? Mikor?

Hosszú csönd

TIHAMÉR És ilyenkor... Most oda... Menjek? Hova? Vagy...

BOJÁNA *a telefonba* Hol van? *Hallgat* Otthon.

TIHAMÉR És meghalt?

BOJÁNA Igen.

TIHAMÉR Van... Értelme odamenni?

Csönd

TIHAMÉR

Menjünk.

Sötét